

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 2021-2022

«Οι λέξεις μάς ταξιδεύουν...»

10^ο Γυμνάσιο Αχαρνών

Υπεύθυνη καθηγήτρια:

Νικολοπούλου Ειρήνη

Συμμετέχουσες καθηγήτριες:

Νικήτα Βασιλική, Ποντίκη Γεωργία

Σκοπός:

- Σωστή χρήση της γλώσσας.
- Ακριβή γνώση της σημασίας των λέξεων.
- Κατάδειξη της μαγείας της ελληνικής γλώσσας με παιγνιώδη τρόπο.
- Βελτίωση λεξιλογίου και έκφρασης των μαθητών.
- Επαφή με τη μουσική και το τραγούδι.

• *Keep calm*

• *and Keep writing and singing*

Επιμέρους στόχοι είναι:

- δραστική επαφή των μαθητών με τη Λογοτεχνία και τη Γλώσσα,
- ανάπτυξη ιδιαίτερων δεξιοτήτων στη γραφή,
- ανακάλυψη καινούριων δρόμων δημιουργικής έκφρασης και επικοινωνίας,
- ανάπτυξη της φαντασίας,
- καλλιέργεια της φιλιαναγνωσίας,
- ανάπτυξη συνεργασίας και ομαδικότητας,
- θετικότερη αντιμετώπιση του σχολείου.

ΘΕΜΑΤΙΚΕΣ ΕΝΟΤΗΤΕΣ

- ορθογραφία,
- ετυμολογία,
- σημασία λέξεων ,οικογένειες λέξεων,
- συνώνυμα-αντώνυμα,
- μεταφορικές εκφράσεις, σχήματα λόγου,
- παροιμίες, λογοπαίγνια,
- συχνά γλωσσικά λάθη στην καθημερινότητα,
- παράγωγα-σύνθετα στη νέα ελληνική από λέξεις της αρχαίας ελληνικής γλώσσας.

ΘΕΜΑΤΙΚΕΣ ΕΝΟΤΗΤΕΣ

- συγγραφή ιστοριών-ποιημάτων-διαφορετικών ειδών κειμένου με αφορμή μια λέξη ή μια ομάδα λέξεων ή ένα θέμα ή συγκεκριμένα σχήματα λόγου,
- μετατροπή λογοτεχνικών κειμένων που διδάσκονται σε κόμικς,
- δίνω διαφορετικό τέλος σε ένα λογοτεχνικό κείμενο ή κάνω αναδιήγηση της ιστορίας από άλλη οπτική γωνία,
- φτιάχνω λίμερικ-χαϊκού-ακροστιχίδες-αινίγματα με ρίμα.
- Γράφω στίχους, μελοποιώ και τραγουδώ.

Στα πλαίσια του προγράμματος διοργανώθηκε ο 2^{ος} ενδοσχολικός διαγωνισμός ορθογραφίας στις 15-04-2022

Συμμετείχαν 60 μαθητές και των τριών τάξεων. Την κριτική επιτροπή αποτέλεσαν οι φιλόλογοι: Κουτρούμπας Α., Νικολοπούλου Ειρ., Παπασωτηρίου Αθηνά, Ποντίκη Γ. Οι μαθητές είχαν προετοιμαστεί από τους καθηγητές τους (στην ετυμολογία- ερμηνεία- ορθογραφία) σε συγκεκριμένο κατάλογο λέξεων.

Νικήτριες αναδείχθηκαν:

- **1^ο βραβείο: η μαθήτρια της Γ' Γυμνασίου Δαμιανού Χριστίνα**
- **2^ο βραβείο: η μαθήτρια της Β' Γυμνασίου Ντούρου Αμαλία**
- **3^ο βραβείο: η μαθήτρια της Α' Γυμνασίου Παπαχαραλάμπους Σταματίνα**

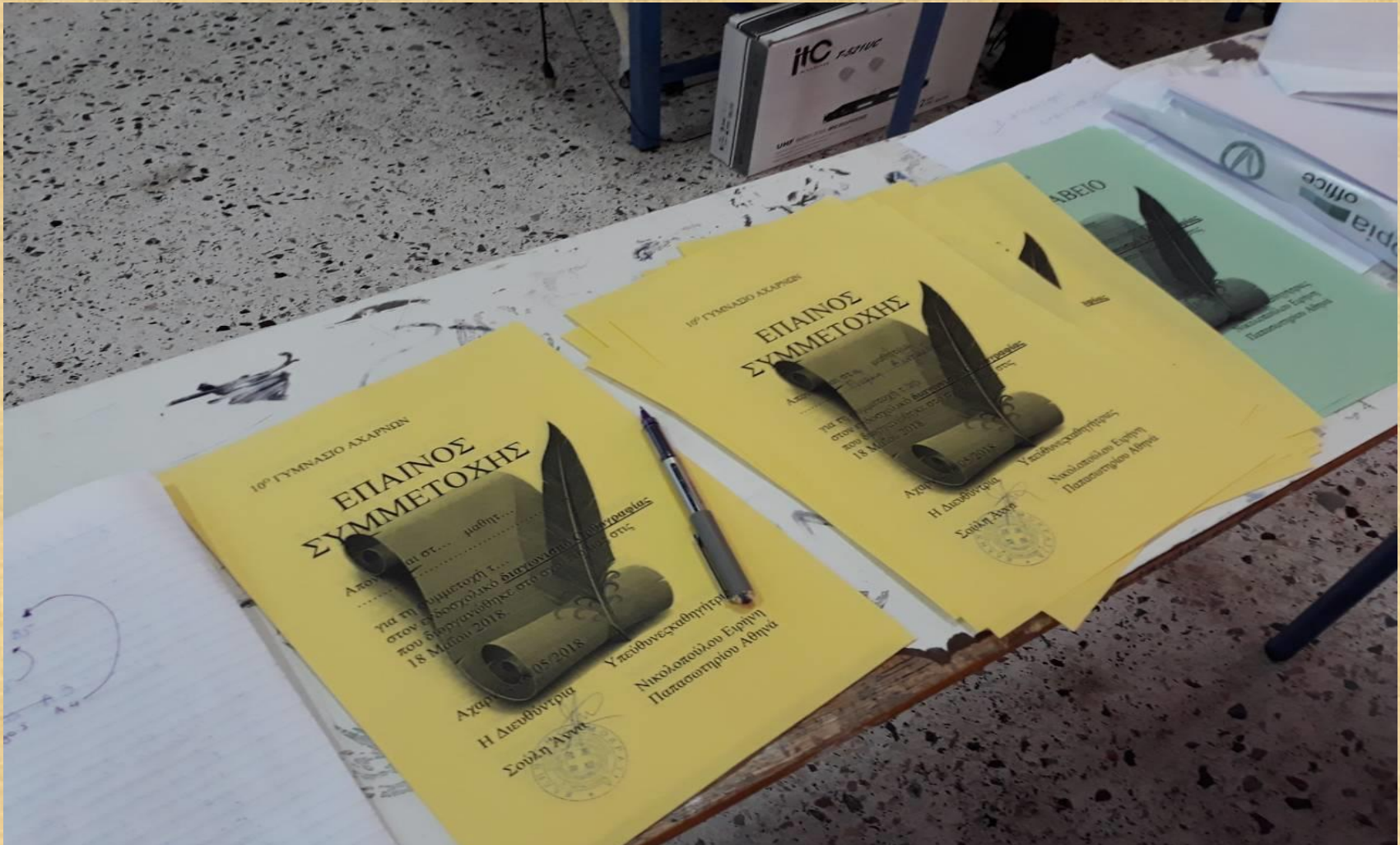
2^{ος} ενδοσχολικός διαγωνισμός ορθογραφίας 1^ο Γυμνάσιο Αχαρνών 15-04-2022

2^{ος} ενδοσχολικός διαγωνισμός ορθογραφίας 1^ο Γυμνάσιο Αχαρνών 15-04-2022

2ος ενδοσχολικός διαγωνισμός ορθογραφίας 10ο Γυμνάσιο Αχαρνών 15-04-2022

Επίσης, οι μαθητές συμμετείχαν στον 8^ο Πανελλήνιο μαθητικό διαγωνισμό/ πρόγραμμα: «Κύπρος, Ελλάδα, Ομογένεια: Εκπαιδευτικές Γέφυρες».

Ο διαγωνισμός απευθύνεται σε μαθητές της Ελλάδας, της Κύπρου και της Ομογένειας. Υλοποιείται με την έγκριση του Υπουργείου Παιδείας Ελλάδας και Κύπρου.

Το διαγωνιστικό μέρος περιλαμβάνει μαθητικές δημιουργίες:
-Διήγημα -Παραμύθι -Μουσική σύνθεση -Εικαστικό έργο -Σποτ -
Ταινία μικρού μήκους-Κατασκευή τρισδιάστατη-Σχολική εφημερίδα -
Ιστοσελίδα ή blog-Project.

Με υπεύθυνη την καθηγήτρια Νικολοπούλου Ειρήνη οι μαθητές:

- ◆ μελέτησαν τα γεγονότα της τουρκικής εισβολής στην Κύπρο,
- ◆ διάβασαν ποιήματα και πεζά ελλήνων και κύπριων λογοτεχνών που γράφτηκαν για τα τραγικά εκείνα γεγονότα,
- ◆ συζήτησαν και αντάλλαξαν εντυπώσεις και συναισθήματα
- ◆ και ερεύνησαν θέματα που ενώνουν ιστορικά και πολιτισμικά την Ελλάδα και την Κύπρο.

Στο διαγωνισμό εστάλησαν:

- διηγήματα,
- πρωτότυπη μουσική σύνθεση με στίχους και μουσική των μαθητών
- και project.

**Βραβεύτηκε στον 8^ο Πανελλήνιο μαθητικό
διαγωνισμό/ πρόγραμμα: «Κύπρος, Ελλάδα,
Ομογένεια: Εκπαιδευτικές Γέφυρες» στην κατηγορία
project το:**

**«Ακριτικά τραγούδια Κύπρου και Κρήτης, ο Διγενής
και οι θρύλοι του στην Κύπρο, ο Διγενής
σύμβολο...»**

Συμμετείχαν οι μαθήτριες: Βοικόγλου Ε., Βογιατζή Γ.,
Γουρνάρη Ν., Γκρίτση Μ., Κουνίδη Α., Μακροζωνάρη Α.,
Μαρίνογλου Π., Μιχαλάκη Μ., Ντούρου Α., Οσμενάι Α.
Υπεύθυνη καθηγήτρια: Νικολοπούλου Ειρ.

Οι μαθητές για να δημιουργηθεί το παραπάνω project διάβασαν και συγκέντρωσαν πληροφορίες για:

- ♦τους Ακρίτες,

- ♦τα ακριτικά τραγούδια γενικά,

- ♦τα ακριτικά τραγούδια της Κύπρου κυρίως αλλά και της Κρήτης και του Πόντου,

- ♦τη σχέση των ακριτικών με τα κλέφτικα τραγούδια, το τι συμβολίζει ο Διγενής Ακρίτας,

- ♦το ποιες τοποθεσίες της Κύπρου συνδέονται με τον Διγενή και τα κατορθώματά του.

Το project συνοδεύεται από έργα του ζωγράφου Δ. Σκουρτέλη και μουσικό αυτοσχεδιασμό συναδέλφου εκπαιδευτικού. Θα αναρτηθεί αυτούσιο στην ιστοσελίδα του σχολείου.

**Επίσης, στον 8^ο Πανελλήνιο μαθητικό διαγωνισμό/ πρόγραμμα:
«Κύπρος, Ελλάδα, Ομογένεια: Εκπαιδευτικές Γέφυρες» οι μαθητές
μελοποίησαν και τραγούδησαν το ποίημα**

ΕΙΡΗΝΗ

**Πρόσωπα παιδιών που απορούν
Όνειρα αθώων που θα χαθούν
Δρόμοι κι αυλές που μένουνε νεκρές
Αίμα και μίσος σκοτώνουν τις ψυχές.**

**Σύνορα πληγώνουνε τη γη
Γέλια παιδικά σβήνει μια κόκκινη βροχή
Δάκρυα για ίκεινους που χάθηκαν
Κορμιά νεκρών που δεν αναπαύτηκαν**

**Την ειρήνη ονειρευόμαστε εμείς τα παιδιά
Το μίσος να φύγει απ' όλων την καρδιά
Σε πείσμα των μεγάλων να κάνουμε την αρχή
Με χρώματα γαλανά να βάψουμε τη γη...**

- **Στίχοι : Νικολοπούλου Ειρήνη**
- **Μουσική σύνθεση- χορωδία- πιάνο : Νικήτα Βασιλική,**
- **Οι μαθητές της Β' Γυμνασίου (μουσική σύνθεση και χορωδία):**

Βογιατζή Γεωργία

Βοϊκόγλου Ελισάβετ

Γουρνάρη Ναταλία

Γκρίτση Μαρία

Μακροζωνάρη Αμαλία Μαρία

Μαρίνογλου Παρασκευή

Μιχαλάκη Μαρία

Ντούρου Αμαλία

Οσμενάι Αλεξία

Η μουσική σύνθεση έχει ηχογραφηθεί και θα παρουσιαστεί ζωντανά την επόμενη σχολική χρονιά.

Η απονομή των βραβείων πραγματοποιήθηκε στη Λευκωσία στις 11-05-2022 και με αυτή την αφορμή υλοποιήθηκε τετραήμερη εκδρομή στην Κύπρο

Ακολουθούν αποσπάσματα από τα διηγήματα που γράφτηκαν τις δύο τελευταίες σχολικές χρονιές 2020-21 και 2021-22.

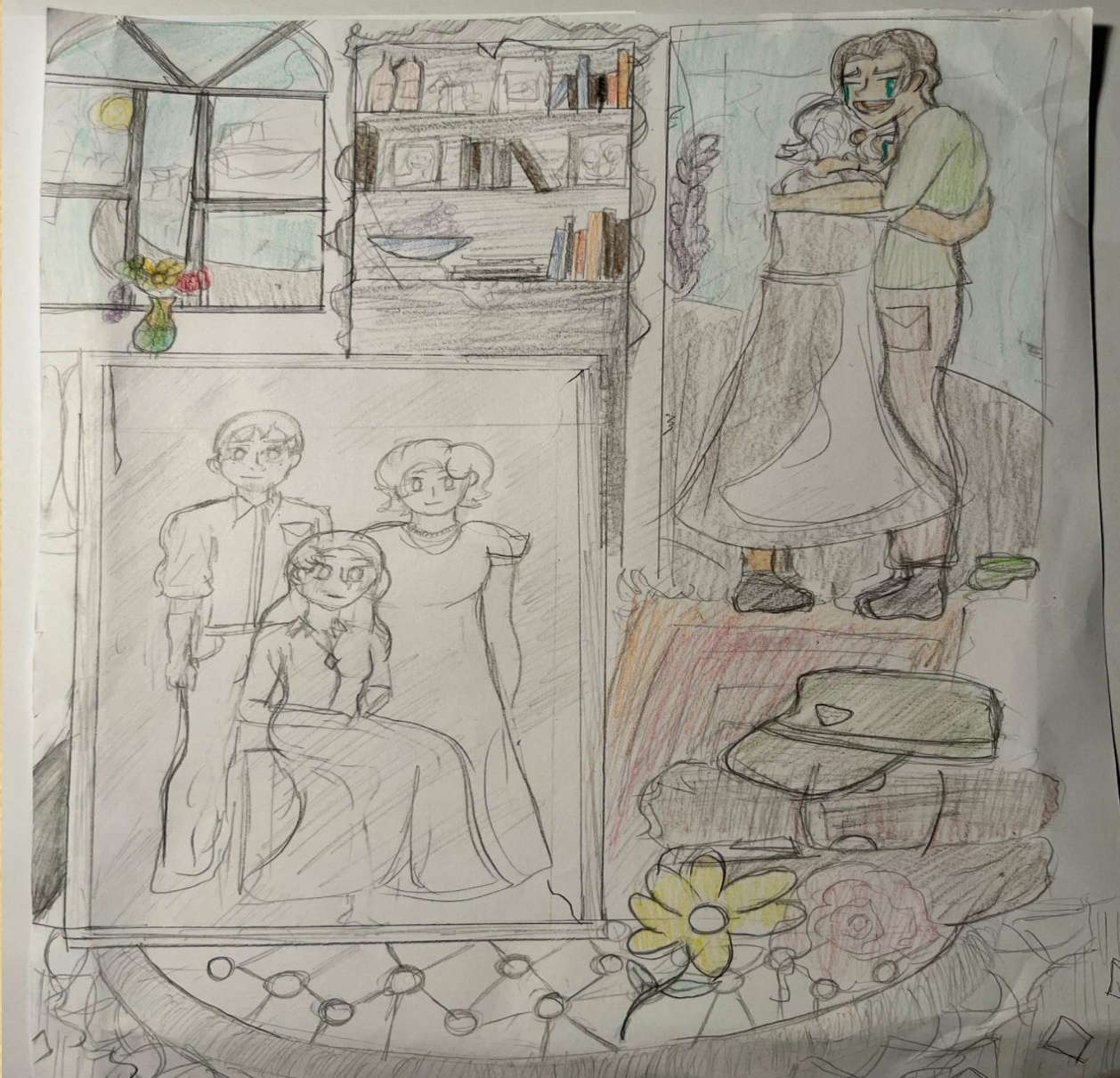
**Ο ένας στρατιώτης σκοτώνει, ο άλλος σκοτώνεται...
(το κείμενο γράφτηκε με αφορμή το διήγημα του Γ. Μαγκλή «Γιατί;»)**

*Μαρία Γκρίση, Β1΄ Γυμνασίου,
παρατίθενται αποσπάσματα του κειμένου....*

Δυο στρατιώτες στο ίδιο πεδίο πολέμου, στο ίδιο πεδίο απανθρωπιάς και φανατισμού. Συναντιούνται σε μια πηγή. Πήγαν να ξεδιψάσουν. Ο ένας προλαβαίνει να σηκώσει το όπλο του. Ο άλλος πέφτει μπροστά του νεκρός. Ήταν ένα νέο παιδί. Όνειρα κι ελπίδες νεκρώθηκαν σε μια στιγμή.

Ο στρατιώτης που σκοτώνει μένει μπροστά του βουβός. Όμως είναι πια πολύ αργά. Μαζεύει από το χώμα τη φωτογραφία του στρατιώτη που σκότωσε. Αυτός με την αγαπημένη του, το όνομά του, η πόλη του. Μαζί με τον άτυχο στρατιώτη σκότωσε σε μια στιγμή και τον εαυτό του. Όσο και να μετανιώνει, το λάθος του δεν διορθώνεται και οι τύψεις θα τον βασανίζουν για πάντα.

Τα χρόνια πέρασαν και ο στρατιώτης που σκότωσε συναντά τη μητέρα του στρατιώτη που δολοφόνησε...

- Σ(στρατιώτης) : Παρακαλώ; Είναι κανείς εδώ;
- Μ (μάνα) : Ποιον θέλετε;
- Σ: Είστε η κυρία Μαρία; Η μητέρα του Πέτρου;.....
- Μ:Τι ευχαριστώ! Μου επιτρέπεις να σου μιλάω στον ενικό; Θα μπορούσες να ήσουν γιος μου. Είχα ένα γιο στην ηλικία σου. Χάθηκε μαζί με τόσους άλλους. Κι εσύ θα βρέθηκες στο ίδιο κακό, είδες τον θάνατο, το μίσος...έχουν στερέψει πια τα δάκρυά μου...
- Σ: Μάλιστα, ήμουν κι εγώ εκεί...για τον γιο σας ήρθα να σας μιλήσω...
- Σ: Να σας κάνω μια ερώτηση;
- Μ:Τι ερώτηση; Δεν μου απάντησες ακόμα. Τι ξέρεις για το παιδί μου;

- Σ: Θα σας πω, αλλά πρώτα πείτε μου, αν είχατε μπροστά σας αυτόν που τον σκότωσε, τι θα του λέγατε;
- Μ: Τι θα του έλεγα; Δεν ξέρω, τι λόγια να βρω και να πω σ' αυτόν τον φονιά... θα μου αρκούσε να τον κοιτάξω στα μάτια και να του πω απλά «γιατί;»
- Σ: Κυρία Μαρία... εγώ ήμουν. Εγώ το έκανα! Σας το ορκίζομαι δεν το ήθελα... Γιατί το έκανα; Στις μάχες είχαμε σκοτώσει ..., αλλά αυτό ήταν διαφορετικό. Ήταν άοπλος...
- Μ: ...

- Σ: Δεν μιλάτε; Δεν με ρωτάτε γιατί; Δεν λέτε τίποτα;
- Μ: Τι να σου πω... Μόλις σε είδα, ένιωσα την καρδιά σου... τα μάτια σου... είναι τόσο ζεστά και συμπονετικά... Τα χρόνια έχουν περάσει. Μάνες από τη μια και από την άλλη πλευρά έχασαν τα παιδιά τους. Ο πόνος αβάσταχτος, αλλά μάθαμε να τον σηκώνουμε. Και να σου πω και κάτι... Αν είχαν έρθει αλλιώς τα πράγματα, θα μπορούσε αυτή τη στιγμή να μιλάει ο γιος μου με την δική σου μητέρα.
-Μπορείς όμως να έρχεσαι κάπου κάπου να με βλέπεις. Να μιλάμε για τον γιο μου. Ήσουν άλλωστε ο τελευταίος άνθρωπος που τον είδε ζωντανό, ενώ εγώ ήμουν ο πρώτος.
- Σ: Ωστε δεν με μισείτε λοιπόν;
- Μ: Όχι παιδί μου. Εσένα δεν σε μισώ. Μισώ τον πόλεμο και αυτούς που τον αποφασίζουν!

Σκέψεις για τον μικρό αγνοούμενο της Κύπρου...
Μαρίνογλου Παρασκευή, Β2

Κρίμα! Τη ζωή του δεν άρχισε και έσβησε σαν κύμα που σπάει στα βράχια.

Δεν πρόλαβε να παίξει, να γελάσει. Δεν πρόλαβε να ονειρευτεί το μέλλον του, να κάνει σχέδια. Τι θα γινόταν σαν θα μεγάλωνε;

Ο θάνατος ήρθε ξαφνικά και δεν τον κατάλαβε. Τη μάνα του κοίταζε και τον τρόπο στα μάτια της αντίκριζε.

Τη ζωή αλλιώς την νόμισε, μα ο πικρός θάνατος από την οικογένειά του τον χώρισε.

Όλα γίναν ξαφνικά. Πριν ακόμα καταλάβει τι σημαίνει ξεγνοιασιά, τον τρόπο και τον πόνο γνώρισε. Και λύγισε. Έφυγε και πίσω δεν γυρνά.

Ευχή του δίνω, φόβο να μην ξαναγιώσει, στου παραδείσου τη φωλιά να τρυπώσει...

Συνέντευξη από τον κ. Κώστα, ένα παιδί της μαρτυρικής Αμμοχώστου...

Γεωργία Βογιατζή, Β1

-Καλησπέρα κ. Κώστα! Χαιρόμαστε πολύ που είσαστε εδώ και θα μοιραστείτε μαζί μας τις αναμνήσεις σας. Ήσασταν μόλις 12 χρονών, κι όμως ζήσατε σε συνθήκες τόσο δύσκολες για ένα παιδί...

.... Θυμάμαι τα Χριστούγεννα του 1974, τα ματωμένα Χριστούγεννα. Γιορτάσαμε τις άγιες αυτές μέρες μέσα στις σκηνές μας. Είχαμε στολίσει εμείς τα παιδιά κλαδάκια και λέγαμε τα κάλαντα από σκηνή σε σκηνή. Οι αγκαλιές και τα φτωχικά γλυκά των συγχωριανών μας μάς έδωσαν μεγάλη χαρά. Ήταν θυμάμαι βράδυ Πρωτοχρονιάς. Όλοι βουβοί, σαν να προσεύχονταν. Μια αδύναμη φωνούλα ξαφνικά ηρέμησε την καρδιά μας. Ήταν ο Χρηστάκης. Έκανε την προσευχή του και προσκαλούσε τους τούρκους συνομιλήκους του να γιορτάσουν μαζί μας τη γέννηση του μικρού μας Ιησού. Παρακαλούσε και τον Άγιο Βασίλη να φέρει δώρα σε όλα τα παιδιά του κόσμου. Οι προσευχές όλων μας ενώθηκαν με την προσευχή του Χρηστάκη. Ήταν μια μαγική νύχτα, γεμάτη όνειρα και ελπίδες...

ΑΝΔΡΕΑΣ Χ. , ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΡΩΣΙΑ, ΕΤΩΝ 56...

Μιχαλάκη Μαρία, Β2

Τετάρτη, 14 Αυγούστου 1974

«Ξύπνα Ανδρέα, σήκω γρήγορα!» Ο πατέρας μου μού εξήγησε ότι μας ειδοποίησαν να φύγουμε από τα σπίτια μας, για να σωθούμε. Οι Τούρκοι μπήκαν στην Αμμόχωστο! Η μητέρα μάζεψε βιαστικά λίγα ρούχα και τρόφιμα σε μια τσάντα και πήρε στην αγκαλιά της την μικρή αδερφή μου. Έκλαιγε, αφού έβλεπε στο πρόσωπό μας τον τρόμο κι άκουγε τις φωνές μας . Ήθελα να αποχαιρετίσω τους φίλους μου, να πάρω και λίγα παιχνίδια, μα δεν υπήρχε χρόνος. Μπήκαμε στο αμάξι και φύγαμε...

Ένιωθα μπερδεμένος και φοβόμουν. Πώς γίνεται να μας διώχνουν από τα σπίτια μας, τη γη μας; Γιατί; Είναι παράλογοι οι άνθρωποι, παράλογη η ζωή... Στα μάτια των γονιών μου έβλεπα τον φόβο και την αγωνία. Τρεις μέρες αργότερα κάποιος μας είπε ότι μπορούσαμε να επιστρέψουμε στο σπίτι μας και οι γονείς μου αποφάσισαν να το προσπαθήσουν. Όμως, καθώς πλησιάζαμε στα Βαρώσια, είδαμε από μακριά τανκς. Ακούσαμε ότι οι κατακτητές λεηλάτησαν τα σπίτια μας, αιχμαλώτισαν και σκότωσαν συμπατριώτες μας. Φύγαμε ξανά. Δεν υπάρχει πια γυρισμός. Όλα τελείωσαν... Δεν θα ξαναδώ το σπίτι μου, την αυλή μου, το σχολείο μου, τους φίλους μου... Τα δάκρυά μου βρέχουν το χαρτί. Σταματώ να γράφω...

.....Τώρα στην τηλεόραση βλέπω τους δρόμους και τα κτήρια των παιδικών μου χρόνων. Είναι ερείπια τώρα πια. Ξεχωρίζω την γειτονιά μας και προσπαθώ να δω το σπίτι μου, αλλά δεν μπορώ, στρέφω αλλού το βλέμμα μου.... Τα μάτια μου έχουν θολώσει από τα δάκρυα....Μου έκλεψαν την πατρίδα και μαζί την παιδική μου ανεμελιά για πάντα! Από τότε είμαστε πρόσφυγες και τα πρώτα χρόνια ήταν γεμάτα στεναχώριες, βάσανα και φτώχεια. Η ζωή μας άλλαξε για πάντα...

ΒΑΡΩΣΙΑ , ΕΝΑ ΠΑΝΕΜΟΡΦΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΠΟΥ ΜΑΡΑΖΩΣΕ... **Μαρίνογλου Εβίνα, Β2**

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν μια πανέμορφη πόλη. Εκεί ζούσαν γελαστοί, ευτυχισμένοι άνθρωποι. Ήταν τα Βαρώσια, μια παραθαλάσσια πόλη, δημοφιλής τουριστικός προορισμός στα ανατολικά του νησιού. Τουρίστες απολάμβαναν τις διακοπές τους στις πανέμορφες παραλίες της πόλης, οι κάτοικοι της πόλης προόδευαν και ονειρεύονταν ένα φωτεινό μέλλον.

Όλα όμως χάθηκαν ξαφνικά. Ήταν 20 Ιουλίου 1974, τότε που τα Βαρώσια έγιναν μια περιφραγμένη πόλη, μια πόλη φάντασμα, χωρίς ανθρώπους. Τα χρόνια πέρασαν και τα κτίρια αφρόντιστα άρχισαν να καταρρέουν, ερείπωσαν. Εκεί όπου κάποτε κατοικούσε η ανεμελιά, η ξεγνοιασιά, ο ήλιος, τώρα σιωπηλά κτίρια, άδειοι δρόμοι, οδοφράγματα, στρατιωτικές αρβύλες... Η πόλη που κάποτε έσφυζε από ζωή είναι πλέον έρημη και ρημαγμένη. Η φύση αναμορφώνει πια την περιοχή, καθώς τα μέταλλα σκουριάζουν, τα παράθυρα σπάζουν και τα φυτά προχωρούν τις ρίζες τους σε τοίχους και πεζοδρόμια.

Κόλλια Νίκη, Γ' γυμνασίου, σχολ. έτος 2020-2021

βραβείο στην κατηγορία διηγήματα

στον 7^ο Πανελλήνιο μαθητικό διαγωνισμό/ πρόγραμμα: «Κύπρος, Ελλάδα, Ομογένεια: Εκπαιδευτικές Γέφυρες»

Έριξα μια κλεφτή ματιά στο παράθυρο. Όλα έξω ήταν σκοτεινά. Ήξερα ότι θα ήταν μια βροχερή μέρα, σκοτεινή και βαριά. Είμαι πλέον 80, έχω μάθει να ξεχωρίζω αν μια μέρα θα είναι όμορφη ή κατάμαυρη, όπως η σημερινή. Μετά τον θάνατο της γυναίκας μου από καρκίνο δεν πίστευα ότι θα γνώριζα άλλη πιο σκοτεινή ημέρα από εκείνη, αλλά το ένστικτό μου εκείνη την ημέρα με προειδοποιούσε να περιμένω τα χειρότερα.....

Έξω ακουγόταν ένα βουητό, αλλά με τα χρόνια είχα χάσει κάπως την ακοή μου και έτσι το αγνόησα. Σιγά σιγά όμως άρχισε να γίνεται δυνατότερο και έτσι πλησίασα στην άκρη του παραθύρου....

...κι αν είναι πολεμικό αεροπλάνο, σκέφτηκα από μέσα μου. Η καρδιά μου πήγε να σπάσει, το μυαλό μου άρχισε να τρέχει πίσω στο χρόνο, τότε που στη θέση του πιλότου καθόταν ένας Γερμανός, έτοιμος να απλώσει τον τρόπο στον κόσμο. Για ένα λεπτό τράβηξα το βλέμμα μου από το παράθυρο για να μην αντικρίσω αυτό που τόσο φοβόμουν.

Τελικά δεν χρειάστηκε να ξανακοιτάξω έξω, καθώς, πριν προλάβω να γυρίσω το κεφάλι μου, ένας τεράστιος γδούπος με διαπέρασε....

Έκλεισα τα μάτια μου ελπίζοντας να με λυπηθούν. Δεν μπορεί, σκέφτηκα, θα με λυπηθούν, είμαι γέρος κι ανήμπορος. Με έσυραν έξω στο δρόμο, με γονάτισαν και με σημάδεψαν στο κεφάλι με ένα από τα όπλα τους. Ξαφνικά ο χρόνος σταμάτησε. Ζωντάνεψαν στιγμές της ζωής μου. Εγώ κι η Άννα στο κατάλευκο νυφικό της, η ήρεμη θάλασσα μπροστά στο σπίτι μας, ο νεκρός στρατιώτης δίπλα μου, η Άννα βουβή... Κατάφερα να ανοίξω τα μάτια μου που είχαν σφραγίσει με δάκρυα και πόνο. Κοίταξα μπροστά μου. Δε με φόβισε το γεγονός ότι είδα μία κάνη να σημαδεύει το γερασμένο μου πρόσωπο, αλλά αυτό που τα γέρικά μάτια μου αντίκρισαν πίσω της. Στο λιμάνι επικρατούσε χάος, γυναίκες κι άντρες ούρλιαζαν τρέχοντας να ξεφύγουνκαι εγώ...εγώ ήμουν έτοιμος επιτέλους να πάω να βρω την Άννα μου στον παράδεισο!

...

Είμαι ακόμα ζωντανός! Ελάτε να βγάλετε το ελεεινό σώμα μου στο φως του ήλιου! Ελάτε να με βρείτε! Εδώ είμαι! Ζω! Σας παρακαλώ, σώστε με!

Εκείνη την ημέρα δεν χάθηκε μόνο το σώμα μου, χάθηκε και η ψυχή μου, το κουράγιο μου, οι μνήμες μου, η ελπίδα, η ελευθερία. Ο χειρότερος πόνος που μπορεί να ζήσει κάποιος είναι να ζήσει την χειρότερη μέρα της ζωής του για δεύτερη φορά...

Συνταγή για πετυχημένη... φιλία Κουνίδη Αγάπη, Β1

Υλικά:

- 10 κιλά αγάπη (ΠΑΡΑΚΑΛΩ μην την τσιγκουνευτείτε!)
- 1 κιλό ειλικρίνεια
- 2 ποτήρια εμπιστοσύνη
- 1 κουταλάκι του γλυκού χιούμορ
- 2 χούφτες συμπάρασταση (και περισσότερο)
- 1 κούπα υποστήριξη
- 10 χαμόγελα διάπλατα
- 1 πρέζα διασκέδαση

ΠΡΟΣΟΧΗ: Μη σας πέσει καθόλου ζήλια, θυμός και προς θεού καθόλου μίσος-αν γίνεται και ψέματα- διότι δεν θα πετύχει η συνταγή!

Εκτέλεση:.....ψήνουμε σε φόρμα καρδιά , πασπαλίζουμε με γέλιο....

(Άσκηση: λογοτεχνοσυνταγές, δηλ. η μεταφορική συνταγή μιας αφηρημένης έννοιας)

Χαϊκού για τις εποχές (Το χαϊκού είναι με συνολικά 17 συλλαβές η πιο σύντομη μορφή ποίησης στον κόσμο. Περιγράφει μια εικόνα της φύσης και δίνει στοιχεία για την εποχή του χρόνου)

Τα δέντρα γυμνά
Η φύση νεκρή
Φύλλα πορτοκαλί.

Φυσάει βοριάς
Δροσοσταλίδες χαράς
Ομπρέλα κρατάς.

Δέντρα τριγύρω
Πεσμένο ένα φύλλο
Το σάπιο μήλο.

Πνοή της φύσης
Χωρίς να την αγγίξεις
Ο γιος της δύσης.

Τριαντάφυλλα
Κόκκινα, ροζ και άσπρα
Αχ! Μοσχοβολούν.

Χρυσή αμμουδιά
Κρύα τα νερά
Επιτέλους διακοπές!

Καλοκαιράκι
Το πουλόβερ το πετώ
Και στο γαλάζιο βουτώ.

Τα παιδιά της ομάδας

Αίνιγμα... με ρίμα

(τα αινίγματα που ακολουθούν τα έφτιαξαν ομαδικά τα παιδιά του προγράμματος ακολουθώντας περίπου τη μορφή: αποξένωση από το αντικείμενο ή το πρόσωπο- σύγκρισή του με κάτι άλλο- χρήση μεταφορικών εκφράσεων- μορφή ποιήματος))

Φως σε δωμάτιο σκοτεινό
Παίζει με λέξεις όλο τον καιρό
ν' αλλάξει θέλει συνήθειες κακές
Και πάντα με χαρά στις εκδρομές...

Τι είναι;

Η ομάδα του προγράμματος

Αίνιγμα

Δυο μάτια ολοστρόγγυλα, με φωτεινές γραμμές
Γυρίζουν και σε πάνε όπου θες
Στη φύση ή σε μέρος ονειρικό
Με κόστος μηδενικό.

Ανασκαφές σε μνήμες παιδικές
Παντοτινές, ολότελα μαγικές
Μα και τούμπες φοβερές.

(έγραψαν τα παιδιά της ομάδας)

Τι είναι;

Το ποδήλατο

Χάθηκε κορίτσι με το όνομα φιλία (εμπνευσμένο από το ποίημα «για το παιδί...το όνειρο...» του Δ.Περέογλου)

Ηλικία: εφ'όρου ζωής.

Χρώμα μαλλιών: ανοιχτόχρωμο του συνάνθρωπου με ανταύγειες εμπιστοσύνης.

Χρώμα ματιών: το πράσινο της ελπίδας με γαλάζιο αρετής.

Ύψος: δύο χρυσών καρδιών απέραντων.

Κυριακή ήταν η μέρα που χάθηκε και φορούσε μπλούζα στο μαύρο χρώμα του ατομισμού και στενό παντελόνι εγωισμού.

Παρακαλείται όποιος την βρει να την προστατεύσει για να μην ξαναχαθεί.

Άσκηση: γράφω μια αγγελία

για μια αξία που χάθηκε- γράφτηκε από τα παιδιά της ομάδας

Τρελές ιστορίες (παιχνίδι-φανταστική ιστορία: οι μαθητές απαντούν σε κάποιες ερωτήσεις, όπως «ποιος ήταν, πώς ήταν, πού βρισκόταν, τι έκανε, πού πήγε, ποιον συνάντησε, τι έγινε στο τέλος κ.α.»), κρύβουν την απάντησή τους και δίνουν το χαρτί τους σε κάποιον άλλο κάθε φορά .Στο τέλος ο καθένας ξεδιπλώνει το χαρτί και διαβάζει την ιστορία.)

Ήταν μια παλιά καρέκλα.

Φορούσε μπλε τζιν, μωβ μπλούζα και πλεχτή ζακέτα.

Ήταν ερωτευμένη και πολύ νευριασμένη, γιατί ο φίλος της ο καναπές την παράτησε για μια καινούρια.

Αποφάσισε να φύγει για την Αμερική με έναν παλιατζή.

Εκεί γνώρισε ένα δελφίνι και έφυγαν μαζί για ταξίδια μακρινά.

Στο τέλος... Σε γκαλερί βρέθηκε να πουλιέται ακριβά!

Άλλες ιδέες για δημιουργία κειμένων με αφορμή λέξεις- εικόνες-παραμύθια- όνειρα

- Προσωποποιώ ένα αντικείμενο και γράφω ένα υποθετικό μονόλογό του, π.χ. μια καρέκλα μιλάει...
- Υποθετικές καταστάσεις: π.χ. αν ήμουν παράθυρο θα..., τι θα συνέβαινε, αν εξαφανίζονταν τα χρήματα...
- Εικονικό ταξίδι σε ένα ζωγραφικό πίνακα...όπου όλα ζωντανεύουν...
- Αναδιήγηση ενός παραμυθιού από την οπτική ενός δευτερεύοντος ήρωα ή ενός αντικειμένου, π.χ. ο λύκος γράφει για την κοκκινοσκουφίτσα...
- Παραμύθι από την ανάποδη, π.χ. ο λύκος καλός και η κοκκινοσκουφίτσα κακιά...

Άλλες ιδέες για δημιουργία κειμένων με αφορμή λέξεις-εικόνες-παραμύθια- όνειρα

- Ονειρεύτηκα πως...
- Γράφω ένα παραμύθι για αξίες που χάνονται στη ζωή μας...
- Τι άλλο μπορείς να κάνεις με ένα αντικείμενο, π.χ. με μια σκούπα...
- Γράφω για ένα πρόσωπο-πράγμα-αφηρημένη έννοια δίνοντας απαντήσεις σε υποθέσεις, όπως: αν ήταν χρώμα, θα ήταν..., αν ήταν εποχή, θα ήταν..., αν ήταν μουσική, θα ήταν... στο τέλος δίνω τη μορφή ποιήματος...
- Ακροστιχίδα με το όνομά τους ή άλλη λέξη...
- Επινόω μια ιστορία με λέξεις που δίνονται...

Άσκηση: Αλλαγή ύφους

Δίνω μια υποθετική κατάσταση στους μαθητές, π.χ. ένας καυγάς μεταξύ δύο μαθητών. Πώς θα αφηγηθούν το ίδιο γεγονός ένας μαθητής- μάγκας, ένας μαθητής- πολυλογάς, μια μαθήτριά- «ψώνιο», μια μαθήτριά- ποιήτρια, ένας μαθητής- αδιάφορος ή ένας μαθητής- του κατηχητικού...

Απόψεις των μαθητών μας...

Γράψιμο είναι....

Η αγάπη μεταξύ των ανθρώπων...

Ένα κομμάτι χαρτί με λίγη έστω φαντασία...

Να παίζεις με τις λέξεις σα να είναι μπάλες...

Να νιώθεις ελεύθερος ,ενώ είσαι υποδουλωμένος...

Μια περιπέτεια, ένα ταξίδι, όπως και η ίδια η ζωή με όχημα τις λέξεις...

Όταν γράφω...

νιώθω γαλήνη κι ευτυχία,

Νιώθω σαν ένα ελεύθερο πουλί που πετάει στο δάσος...

Η συμμετοχή μου στο πρόγραμμα...

ήταν ένα διασκεδαστικό ταξίδι με όχημα τις λέξεις και τη φαντασία...

μου άρεσε πολύ που μαθαίναμε, αλλά και διασκεδάσαμε...

Πολιτιστικό πρόγραμμα 2021-2022
«οι λέξεις μάς ταξιδεύουν»
10^ο Γυμνάσιο Αχαρνών
ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΠΟΥ ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΑΝ

• **B1 ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ**

Βογιατζή Γεωργία
Βοϊκόγλου Ελισάβετ
Γουρνάρη Ναταλία
Γκρίτση Μαρία

• **B2 ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ**

Κουνίδη Αγάπη
Μακροζωνάρη Αμαλία Μαρία
Μαρίνογλου Παρασκευή
Μιχαλάκη Μαρία
Ντούρου Αμαλία
Οσμενάι Αλεξία

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 2021-2022

«Οι λέξεις μάς ταξιδεύουν»

10^ο Γυμνάσιο Αχαρνών

Ευχαριστούμε!

Συγχαρητήρια σε όλα τα παιδιά!